Вестник
на българите в Детройт

www.BulgariansInDetroit.com

В този брой четете:

Здравната реформа 3
Хайде на българско училище 5-6
Покана за международен фестивал 7
Розовите очила на Бойко Борисов 8
Американка издирва фолклор 10
Halloween партита 19
Футболен турнир на 10 октомври 21

БРОЙ 10, 2010 ОКТОМВРИ
WWW.BULGARIANSINDETROIT.COM

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКТОРА

ПЪРВИТЕ УРОЦИ

Много съм послушна,
много съм добричка,
много грижи имам -
аз съм ученичка!

Първите уроци
виждат ми се тежки -
как да ги науча,
без да правя грешки?

Четенето лесно,
писането лесно,
но от таз задача
иде ми да плача.

О, кога ще стана
толкова голяма,
че да зная всичко,
както знае мама!

Елисавета Багряна

Без мъка няма наука.
Без наука няма сполука.

Спомняйки си за тази народна мъдрост много родители заведоха децата си на първия учебен ден в българското училище в Трой на 18 септември. Празнична молитва отслужи поп Славчо Панев от църквата "Свети Климент Охридски" в Деарборн, а учителите запознаха присъстващите с учебната програма. На следващия ден започнаха занятията и на Школата по български език, традиции и изкуство в Уиксъм. Ръководителката Диана Чолакова беше приготвила много изненади и забавления за децата.

Всяка събота в Балкано-Американския Център в Трой ще се провеждат уроци по народни танци за юноши и възрастни от 10 до 11 часа под ръководството на Николай Аличев. Кръшни български хора се виха и на 19 септември по време на концерта на оркестър "Кабиле" в Хамтраминк. Дори кметицата се хвана на хорото и потропваше под звуците на българската музика. Магията на българските песни е накарала една американка да издирва и съхранява стари български грамофонни плочи. Четете повече за нея в интервюто на Здравко Тенев.

Новият здравен закон е факт. Какво се промени на 23 септември ще научите от материала на Деян Кожухаров.

През октомври предстои международния фестивал в Southield, тази година с българско участие. Българският културен център ще има маса с традиционните мускалчета с розова вода, мартеници, покривки, тениски, магнити и пакетирани лакомства. Билетите са само $5 за цялото семейство и важат за всичките дни на фестивала - 15, 16 и 17 октомври. В неделя от 13.30 часа се предвижда участие с български танци. Очакваме да ви видим там!

ДАНИЕЛА НАЧЕВА

ЗДРАВНАТА РЕФОРМА ВЛИЗА В СИЛА. ЩЕ НИ ПОМОГНЕ ЛИ?

Националната здравна реформа бе приета от Американското правителство преди шест месеца и първите промени вече влязоха в сила през септември. Тези промени обаче няма да засегнат всички по един и същи начин и могат да бъдат объркващи. Затова ще се опитам да отговоря на някои от най-често задаваните въпроси:

Въпрос: Здравната застраховка за всички хора ли се промени на 23-ти септември 2010 г.?

Отговор: Не. Това зависи от стартиращата дата на всяка индивидуална здравна застраховка. Много от промените влизат в сила за здравни застраховки, започващи на или след 23-ти септември. Ако обаче вашата застраховка започва на 1-ви януари (това е датата, на която започват повечето здравни застраховки), тогава промените ще влязат в сила при подновяването й.

Застрахователни полици, които са започнати преди 23-ти септември тази година няма да претърпят много промени, докато не се подновят. Полици, стартирани след 23-ти септември и полици, на които са направени значителни промени в покритията след тази дата обаче трябва да приемат всички промени.

Въпрос: Как да науча за промените в моята лична здравна застраховка?

Отговор: Ако получавате здравна застраховка на работното си място, попитайте работодателя си относно как ще се промени тя. Ако имате самостоятелна здравна застраховка, помолете застрахователния си агент да ви разясни промените.

Въпрос: Какви са някои от новите покрития?

Отговор: Едно от новите покрития е безплатен профилактичен преглед за повече видове прегледи, от колкото бе досега. Някои от нас дори няма да плащат “copays”, “coinsurance” или “deductibles” за профилактичните си прегледи. В този преглед са включени ваксини срещу грип, мамограми и дори диетични консултации за хора с висок риск от хронични заболявания, както и много други процедури.

Въпрос: Има ли изключения за покритието на профилактични прегледи?

Отговор: Застрахователните компании не са длъжни да включват безплатни профилактични прегледни към текущите здравни застраховки, с изключение на тези, чиито покрития са променени драстично от клиента след 23-ти септември. Всички нови здравни застраховки и полиците, които са променени драстично от клиента след 23-ти септември, трябва да включват безплатен профилактичен преглед.

Въпрос: Какви други промени настъпиха на 23-ти септември 2010 г.?

Отговор: Като начало, ако постъпите в бърза помощ извън вашата мрежа няма да плащате екстра поради факта, че сте извън мрежата си. Също така всеки ще може да си избере педиатър за постоянен доктор, за да избегне нуждата от постоянни препоръки, които се изискват за доста процедури.

Въпрос: Има ли изключения при годишните лимити?

Отговор: Работодатели и застрахователни компании могат да подадат молби за така наречените “mini-med” планове, които предлагат минимални покрития. Тези минимални планове са позволени за хора и работодатели, които не могат финансово да си позволят новите планове с разширени покрития.

ЗДРАВНАТА РЕФОРМА ВЛИЗА В СИЛА. ЩЕ НИ ПОМОГНЕ ЛИ?

Въпрос: Чух, че доживотните лимити са премахнати. Какво означава това?

Отговор: Повечето хора в Америка имат здравна застраховка с доживотен лимит, до който застрахователните компании изплащат за медицински разходи. С други думи, ако аз имам застраховка с доживотен лимит $2,000,000 мога да я използвам, докато тя изплати $2,000,000. В момента, в които моята застраховка изплати $2,000,000 за медицински разходи тя спира да плаща независимо от това дали все още посещавам доктор. След като моята застраховка спре да плаща, аз ще трябва да покривам 100% от медицинските си разходи. По този начин много хора досега оставаха без покритие, понеже застраховката им е спряла да плаща след първите $2,000,000 медицински разходи. Тези доживотни лимити са премахнати от 23.09.2010. Пациенти, които са използвали пълния лимит на здравните си застраховки, но все още имат право на застраховка, ще получат безлимитно покритие при първото настъпило подновяване на полицата им след 23-ти септември.

Въпрос: Как стои въпроса с годишните лимити на здравната застраховка?

Отговор: Здравни застраховки закупени или подновени след 23-ти септември 2010 г. няма да имат годишен лимит под $750,000. Годишните лимити ще бъдат премахнати напълно след 2014 година.

Въпрос: Има ли промени при застрахованото на деца със заболявания?

Отговор: От 23-ти септември, застрахователните компании няма да могат да откажат покритие на деца със заболявания. Също така родителите могат да включват децата си в техните планове докато децата им навършат 26 години.

Въпрос: Има ли други предпазни мерки за потребителите?

Отговор: Новият закон забранява на застрахователните компании да спират полици на хора, които са започнали да боледуват и имат високи медицински сметки. Застрахователните компании все още ще могат спрат медицински застраховки в случай на измами и умишлено укриване на факти.

Въпрос: Защо тези промени влизат в сила точно на 23-ти септември 2010 г.?

Отговор: Тази дата е точно шест месеца след подписването на здравната реформа от президента Обама. Много от промените са насрочени да влязат в сила именно шест месеца след подписването, което просто се случи да бъде 23-ти септември.

Въпрос: Промените в здравната реформа ще повишат ли цените на здравните застраховки?

Отговор: Административният офис на Обама е изчислил, че промените ще повишат цените за потребителя с не повече от 1 до 2 процента. Консултантски кантори и фирми са изчислили, че покачването на цените ще бъде под 10 процента в най-лошите случаи и ще варират от план до план. Всички ние обаче знаем, че цените ще се покачат много повече и положението няма да се промени, докато не се оправи самата здравна система в страната.

Източници: Associated Press research, Employee Benefit Research Institute, eHealth Inc., Kaiser Family Foundation, Georgetown University's Center for Children and Families Health Policy Institute.

ДЕЯН КОЖУХАРОВ

Kozhuharov Insurance Agency
Ph: (269) 441-5158 or (248) 481-8301
Toll Free: (877) 205-0051
Fax: (269) 441-5163
Cell: (269) 274-8076
deyan@kozhuharovagency.com
www.kozhuharovagency.com

ДЕЦАТА ОТ ШКОЛАТА "АЗ СЪМ БЪЛГАРЧЕ" ЩЕ ПРАВЯТ ЖУРНАЛИСТИКА

С училищен звънец и песен на уста, децата от Школата за български език, традиции и изкуство " Аз съм българче", откриха Новата учебна година. Както и до сега Школата ще използва базата на библиотеката в Wixom.

Освен групата от малчугани, които вече добре четат и пишат на български език, Школата отправя предизвикателство и към вече порасналите българчета. За тях се предвижда изучаването на българска и европейска история и култура. Ще се върнем в света на прадедите ни и племената живели по българските земи. Ще надзърнем и ще потърсим какво се крие зад останките на Партенона в Древна Гърция и защо е "паднала" Римската империя. Ще има и курс по медии, в който учениците ще се учат да правят интервюта, кратки фото-клипове и ще организират свой "школски" вестник. Всичко това под професионалния поглед на журналистката Анелия Петрова.

Не пропускайте шанса да събирате и да трупате знания по забавен начин.

СЛЕДВАЩАТА СБИРКА НА ШКОЛАТА Е НА 24 ОКТОМВРИ, както обикновено в библиотеката в Wixom.

От 1.00 p.m. до 3.00 p.m. са занятията по български език, традиции, изкуство и култура. Ръководител е Диана Чолакова.

От 3.00 до 4.00 е курса по медии и журналистика с водещ Анелия Петрова.

ОЧАКВАМЕ ВИ!

снимки: Станислав Минков

БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ КЪМ БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ЦЕНТЪР

Уважаеми родители,

Българското училище отвори врати за новата учебна 2010 - 2011 година. Нашата цел е да запазим българския език и култура в Детройт, да научим децата да говорят, пишат и четат на български език и да създадем у тях усещане за българска културна идентичност.

Занятията са всяка събота от 10.00 до 13.10 часа в сградата на Балкано-Американския културен център в Трой (1451 E. Big Beaver Rd. Troy, 48083).

Таксите са:

Група 6+ годишни - $60 на месец, от които $50 се заплащат се от родителите и $10 от Българския културен център.

Група 3 – 5 годишни

$30 на месец на за едно дете,

$20 на месец за две деца 3-5 год. или второ дете (брат/сестра на дете, което посещава групата на 6+ годишните)

Обучението ще се повежда по програми на българското Министерство на образованието, адаптирани за деца, живеещи извън България.

Ако искате да запишете детето си за училище, молим да изпратите е-мейл на Митра Енчева (mitrichka@yahoo.com) или се обадете на телефон (586) 755-2862.

БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ЦЕНТЪР, ДЕТРОЙТ

Нашата анкета: Как помогнахте на детето си да се научи да чете?

Пишете ни на info@BulgariansinDetroit.com.

ОБЯВА

Град Southfield и Международния институт в Детройт Ви канят на Международен фестивал на:

Петък, 15 октомври 12.00 - 17.00 часа
Събота, 16 октомври 10.00 - 20.00 часа
Неделя, 17 октомври 11.00 - 18.00 часа

Място: Southfield Pavilion
2600 Evergreen Rd (north of 10 mile)

Вход: $5 на семейство и важи за всичките дни на фестивала.

Билети ще се продават всяка събота от 10 до 13 часа в Балкано-Американския център в Трой.

Българският културен център в Детройт ще има маса на фестивала, където ще се предлагат традиционните български сувенири, мускалчета с розова вода, тениски, магнити, дискове с българска музика и лакомства.

Програмата на фестивала ще зарадва посетителите с музикални и танцови изпълнения на етнически състави от Детройт, занимания за децата, изложби, ръчно направени сувенири, бижута, платове и други предмети от над 50 държави.

ОЧАКВАМЕ ДА ВИ ВИДИМ ТАМ!

РОЗОВИ ЛИ СА ОЧИЛАТА НА БОЙКО БОРИСОВ?

(НЕДЕЙСТВИТЕЛНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ЕДИН ПРЕМИЕР)

През миналата седмица работният график на премиера Бойко Борисов бе ангажиран с поредната акция за спечелване на доверието на българите зад граница. В рамките на едноседмичното си работно посещение в САЩ премиерът се срещна с българската общност в Ню Йорк, а срещата бе широко отразена от медиите в България. Според медийни източници, на срещата с около 200 представители на българската емиграция, премиера се е постарал да демонстрира начетеност по значими за българите зад граница теми като европейски футбол, преговорите между Израел и палестинската власт, както и собствената си значимост, изразяваща се с "неформалния" план на "почти всички шефове на служби в Щатите" да го "видят". Не на последно място в дискусията, премиерът споделил и виждането си за съвременното състояние на България, определяйки страната ни като "остров на спокойствие и стабилност в политическо, финансово, етническо и религиозно отношение". Популистките изказвания на премиера са колкото предвидими, толкова и изненадващи. От една страна, високопарните му думи в типичния за него уличен стил на изказване едва ли вече учудват някого. От друга страна обаче, недоумение буди желанието на Бойко Борисов да представи страната ни в нереалистичната светлина на "остров на стабилност" точно пред онези, предпочели да избягат от нея. Премиерът говори пред Обединените Нации, 22 септември 2010 г.

Само ден след изказването на Борисов, твърденията му за етническата стабилност в страната бяха красноречиво опровергани от една интересна, но показателна за състоянието на етническите взаимоотношения в страната новина. Според заглавните страници на водещи български вестници, паралелка за 1-ви клас в Пазарджик е на път да се разпадне след като родители отписаха 24 деца заради голям брой ромчета в класа. По същото време етническата търпимост на българите бе подложена на проверка и в Ямбол, където кметското решение да се събори населен с цигани панелен блок бе посрещнато с полюсни реакции.

Според официални данни сблъсъците между българи и цигани не спират да се увеличават, а статистика за престъпленията на етническа основа в страната ни удобно липсва, тъй като при разследване на престъпленията полицаите нямат право да задават въпроси за етническата принадлежност на участниците в тях. Едно е сигурно – етническата толерантност в думите на премиера е рядко явление, а според наши и европейски анализатори насилието в резултат на етническата нетърпимост в България тепърва ще нараства.

Според Борисов, основен момент в разговорите му с американски представители е отпадането на визовия режим, тъй като "не е правилно" българите да пътуват с визи до САЩ. Плановете на премиера обаче звучат повече от оптимистично в контекста на случилата се в момента на въпросните преговори екстрадиция на български роми от Франция. Връщането на ромите в родината им е кулминационна точка на френската нетърпимост към високата престъпност, както и трудната интеграция на българските роми. По-страшното в случая е, че това недоволство бива споделяно и от други европейски държави, които все по-често настояват за визови ограничения на България дори след влизането на страната ни в Шенген.

РОЗОВИ ЛИ СА ОЧИЛАТА НА БОЙКО БОРИСОВ?

(НЕДЕЙСТВИТЕЛНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ЕДИН ПРЕМИЕР)

Още по-интересно е виждането на премиера за България като "остров на спокойствие и стабилност в политическо и финансово отношение". В момент, когато икономиката на България е обхваната от тежка криза, а жизненият стандарт на населението е най-ниският в Европа, изказването на Борисов граничи с цинизъм. Явно премиерската дефиниция на думата "спокойствие" е твърде различна от общоприетата, тъй като по последни данни на Европейско социално изследване сред страните – членки на Европейския съюз българите са най-недоволни, нещастни и подозрителни към ближния си. От анализите става ясно, че доверието на българите в държавните институции е най-ниското в Европа както и, че сънародниците ни поставят своеобразен рекорд по усещането си за бедност. Според изследването, удовлетвореността от състоянието на икономиката у нас е най-ниска, а най-големия страх на българите е свързан с живота им на старини. Всъщност доживяването на старини у нас е лукс, тъй като България е страната с най-висока смъртност и най-висок отрицателен прираст в ЕС. В същото време нацията ни прогресивно застарява и в момента България е страната с най-застаряващо население в ЕС. Според доклад на ООН, всеки четвърти жител в страната ни е пенсионер, а една трета от населението у нас е съставено от хора над 60 години.

Тежката финансова безизходица на българина е обусловена и от редица фактори, пряко свързани с ниските заплати и произлизащата от тях ниска покупателна способност. Парадокс е, че заплатите в страната ни продължават да са най-ниските в Европа, но затова пък цените на лекарствата, например, са най-високите. "Финансовата стабилност" в думите на премиера явно не важи и за пенсионерите в България, чиито пенсии са най-ниски в Европейския Съюз. В същото време пенсионната реформа у нас прави крачка назад, като повишава осигурителния стаж, премахва социалните пенсии за старост и инвалидност и на практика въвежда нови ограничения, които намаляват размера на бъдещите пенсии. Особено интересен е въпросът как се очаква сънародниците ни да увеличат трудовия си стаж с цели 3 години, имайки предвид, че само за миналата година безработицата в България се е увеличила с близо 20% спрямо предходната година. Финансовото състояние на възрастните хора е толкова отчайващо, че мнозина от тях разчитат точно на парите, изпращани от емигрантите, пред които Бойко Борисов описа финансовия просперитет на страната си.

Най-силното опровержение на премиерските думи обаче дойде само ден след тях, когато водеща новина в българските медии бяха сумите, които емигрантите наливат ежегодно в родината си. Според данни на "Отворено общество", изпращаните близо 1,3 милиарда годишно пари биват харчени предимно за храна, сметки, здраве и образование. Отворен остава въпросът дали ако българите бяха действително просперiращи, щяха да оцеляват благодарение на роднините си в чужбина.

Според Бойко Борисов, "страната ни е добро място за инвестиции със своите стабилни политическа и финансова система и ниските си данъци." Данните за размера на чуждите инвестиции у нас обаче показват друго. Само за първото тримесечие на тази година чуждестранните инвестиции у нас са намалели с близо 1 млрд. евро или 20 пъти спрямо първите три месеца на 2009 г. Освен общото намаляване на инвестиционните потоци по света заради глобалната финансова криза, в България съществуват и други специфични причини. Една от тях е бюджетният дефицит, който създава несигурност сред потенциалните инвеститори в страната.

РОЗОВИ ЛИ СА ОЧИЛАТА НА БОЙКО БОРИСОВ?

(НЕДЕЙСТВИТЕЛНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ЕДИН ПРЕМИЕР)

Въпреки предприетите промени в Закона за насърчаване на инвестициите, правителството на Борисов все още не е успяло да се пребори с корупцията и тромавата бюрокрация в България, както и с често мудната и негъвкава администрация, които също са пречка за привличане на чужди пари.

Премиерът на републиката проявява завиден оптимизъм спрямо бъдещето на емигрантите, които според него ще се впечатлят от "успехите" на неговото управление и ще върнат в България. Някак незабелязан за него остава факта, че причините, които на първо място доведоха до емиграцията на стотици хиляди българи, все още са актуални в страната. Ако не друго, то посещението на Борисов в Ню Йорк разкри политическата неадекватност на сегашните управляващи спрямо българската действителност. Игнорирайки трагичната икономическа, социална и обществена обстановка, в която оцелява обикновеният българин, премиерът демонстрира политическа незрялост и неподплатена с реални постижения самоувереност. Докато те не бъдат заменени с далновидност и реална нагласа за решаване на проблемите, похабили вече няколко поколения, емигрантските общности ще продължават да се увеличават, а нуждата им да слушат поредните премиерски обещания – да намалява.

Анелия Петрова

АМЕРИКАНКА С УНИКАЛНА КОЛЕКЦИЯ ОТ БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОР

Лорън Броди (Lauren Brody) е издирила и събрала над 600 стари винилови плочи с български песни и хора. Според нея това е изключително богатство, което не трябва да се забравя. За нея българския фолклор е жизненост, сила и магия.

Лорен Броди е родена в Ню Йорк. Завършва класическа музикална академия със специалност "Пиано". Неведомите пътища на съдбата я отвеждат на онзи масив скала, наречен Балкани в България – страна със странно звучащо име за хората от другия свят. По онова време желязната завеса е тотално спусната, но тя се оказва едва ли не копринен воал за упоритото американско момиче, тръгнало да изучава най-ценното съкровище на този изстрадал народ – неговата музика и фолклор.

АМЕРИКАНКА С УНИКАЛНА КОЛЕКЦИЯ ОТ БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОР

- Кога за първи път научи за България и реши да посетиш страната?

- Като малка майка ми и баща ми ме водеха по клубове в Ню Йорк, където се пееха и танцуваха песни от цял свят. Първите ми впечатления за българския фолклор са именно от посещенията в тези клубове. По-късно завърших музика със специалност пиано, но интереса ми към тази музика остана в мен. Първия път когато дойдох в България беше през 1969 г. Кацнах в София и прекарах тук известно време. Най-напред си купих плочи с народни песни и веднага отидох в Родопите. Отправих се натам, защото преди това бях слушала изпълнения от този район и бях силно впечатлена от тях. Най-силно ме омая певицата Надежда Хвойнева, която е родена в смолянското село Левочево. Бях силно запленена от нейния глас и от самото звучене на родопската песен изобщо. Именно тези неща ме насочиха най-напред към Родопите. Освен грамофонните плочи, при първото ми посещение в България се снабдих и с една гъдулка.

- Какво се случи след завръщането ти в Щатите?

- Върнах се в Ню Йорк без да зная как се говори български, нито как се свири на този инструмент. Преди съм свирила на цигулка и това ме подтикна да се ориентирам към гъдулката. Може би затова ми се видя интересна като инструмент. Докато бях в България за малко успяха да ми покажат как се държи гъдулката и технически горе-долу как се свири с лъка. Аз, разбира се, не можах да разбера нищо от тези обяснения, но продължих да опитвам да се науча да свиря. Без да разбирам български език пусках плочи и със слушалки на ухото се опитвах да доловя някакъв текст. Без да знам за какво става въпрос, съм повтаряла срички, само и само да науча някои песни, естествено с много грешки в текстовете. Например слушах някаква песен, в която се пееше "Ти дали си гъркиня, дали си от Кивина", аз тоя текст го разбрах като "Лили от Пирин". Допускала съм много грешки от незнанието на езика, обаче се оказах много упорита и една цяла година се мъчих да науча повече за българската граматика и да се науча да свиря на гъдулката.

- Всичките тези усилия дадоха ли някакъв резултат?

- Да, разбира се, по някаква случайност през същата тази година се запознах с един човек, който имаше приятел в Комитета за Славянска култура. Този комитет беше създаден за да поддържа контакти с българи по цял свят. Срещнах се с членовете му и те видяха, че аз много се интересувам и съм се занимавала сама, след което решиха да ми отпуснат стипендия да дойда да уча в България. От 1971 до 1973 г. бях стипендиант на Славянския комитет в Музикалната академия в София, където попаднах на един много добър професор – Стоян Джуджев. Той е много известен не само в България, но и в целия свят.

- Как премина обучението ти в България?

- Докато бях в България започнах да издирвам гъдулари. Нали се учех да свиря на гъдулка и обиколих почти цялата страна. Чувала бях за най-добрия гъдулар в България – Янко Петров, който е роден в гълъбовското село Априлово. Не успях да се срещна с него, но няколко пъти разговарях със съпругата му. Дори мисля, че все още пазя записите от тези разговори някъде в своите архиви.

АМЕРИКАНКА С УНИКАЛНА КОЛЕКЦИЯ ОТ БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОР

- Кое ти беше по трудно да научиш – българския език или българската музика?

- Еднакво трудни са и двете неща. Аз и до ден днешен се опитвам да усъвършенствам едновременно езика и познанията си по български фолклор. Отдавна вече не свиря на гъдулка, минах на акордеон. Да се свири и да се изпълнява българската музика както трябва е много трудно. Изисква се много голяма техника, много тънкости има в тази музика, което може би вече не е по силите ми. Аз почти 40 години се занимавам с тази музика и съм постигнала някакъв успех, обаче не е това, което знам, че трябва да бъде. Това е и си остава едно голямо

- Кое ти беше по трудно да научиш – българския език или българската музика?

- Еднакво трудни са и двете неща. Аз и до ден днешен се опитвам да усъвършенствам едновременно езика и познанията си по български фолклор. Отдавна вече не свиря на гъдулка, минах на акордеон. Да се свири и да се изпълнява българската музика както трябва е много трудно. Изисква се много голяма техника, много тънкости има в тази музика, което може би вече не е по силите ми. Аз почти 40 години се занимавам с тази музика и съм постигнала някакъв успех, обаче не е това, което знам, че трябва да бъде. Това е и си остава едно голямо предизвикателство в моя живот.

- Има ли място българската музика в един град като Ню Йорк и може ли да се смята, че ти си един посланик на българската музика там?

- В Ню Йорк има място за музиката от целия свят, в това число и българската. Ще бъда откровена обаче и ще ви кажа, че не е възможно да си изкарвам хляба от това занимание. Това за мен е едно, как да кажа – нещо като призвание, но не ми е професия. Аз се издържам като акордьор на пиана, казах ви, че съм завършила класическа музика с пиано и теория.

След като се захванах с българска музика, аз станах основателка на първия битов оркестър в САЩ. Този оркестър беше създаден през 70-те години в Лос Анжелис. Отидох там за да участвам в един състав, който се занимаваше с народни танци от цял свят. Причината да ме поканят в този ансамбъл бе това, че знаех и можех да изпълнявам българска музика, че свиря на гъдулка и пея български песни. Живях там една година и с няколко други музиканти основахме оркестър "Питобули" на името на легендарния войвода от Пиринския край. Този оркестър всъщност е първият в Америка, изцяло битов оркестър с български народни инструменти. И със записите, които сме направили тогава с този оркестър, където аз свирих на гъдулка и пеех български песни дойдох в България през 1970 г. С тези записи отидох в Славянския комитет в София и показах с какво съм се занимавала през този период. Тогава те са преценили, че интереса ми към българската музика и българския фолклор е достатъчно сериозен. За да продължа да се занимавам в България на местна почва ми беше отпусната и стипендията.

- Какво беше отношението на българската държава към тебе по това време, знаем, че тогава все пак съществуваше желязна завеса?

- Те гледаха на мене може би, като на някаква агитка за българската политика и начин да се насърчава българщината в чужбина. По онова време, както е известно, имаше отрицателно отношение към Запада и чужденците. След като пристигнах от Америка, първоначално имаше много хора, които не искаха да контактуват с мен, защото това можеше да се изтълкува по различни начини в определени среди. В много случаи хората отказваха да говорят с мен, защото в това виждаха политически момент, а аз се явявах човек от Запада. Други след контактите си с мен са били привиквани в полицията и в Държавна сигурност и са били разпитвани за нашите разговори. Контактите по онова време бяха много, много трудни.

- А обратния момент, когато се върна в САЩ, как се отнасяха с теб?

- Не е имало чак такива проблеми, но все пак хората ме гледаха учудено и ме питаха "Какво търсиш там?", "Къде се намира България?", "Каква е тази държава?", "Каква е тази музика?". Разбираха ме само в онези тесни кръгове, където вече споменах, че майка ми и баща ми са ме водили. Тези хора са ме разбирали какво търся и какво искам.

АМЕРИКАНКА С УНИКАЛНА КОЛЕКЦИЯ ОТ БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОР

- Сега си горда българска снаха, нещата вече по-различно ли стоят, а и времената се попромениха?

- Вече всичко стои по друг начин. Хората не се плашат, когато контактуват с мен, обаче има хора, които не могат да разберат моя интерес към старите работи. Защото аз например се интересувам също и от музиката създавана преди 9-ти септември 1944 г. Това са записите на стари грамофонни плочи от 1940 примерно до 1950 г. През 1990 г. бях в България за една година, защото получих от Фондация Фулбрайт стипендия да изследвам старата грамофонна индустрия на България. Това всъщност обхваща периода отпреди 9-ти септември 1944 г. Като се опитвах да обясня на различни колеги – фолклористи и музиколози, че аз се интересувам от старите плочи, които са били издавани на музикалния пазар по онова време, всички те ме гледаха с голямо учудване. Питаха ме за какво търся тези отпадъчни материали, че това едва ли не, не представлява никакъв интерес.

Моят отговор беше, че това са комерсиални неща, но има и търговски момент. Те са ходили да записват стари баби на село за да се съхрани селската музика. Магнетофонът обаче е влязъл в употреба през 55-та година. Хубаво, това е чудесно от 55-та година нататък, отиваш на село записваш всичко, което се свири. Но преди това? Къде е документацията? Как са звучали селските песни? За какво са мечтали хората, за какво са се вълнували? Няма звуков материал. И аз им казвам, че именно затова тези плочи са ценни, защото това е един звуков материал. Какво се е свирило и пяло от началото на века до 55-та година, когато вие вече започнахте да записвате. Обяснявам, обяснявам, обяснявам и не мога да разбера защо не ме разбират и ме гледат все едно, че съм паднала от Марс.

- Колко български песни занеш?

- Не знам! Навярно са стотици. Само старите плочи, които притежавам са около 1200-1300. Да не говорим за народните песни, които съм слушала по събори от различни изпълнители. Много съм слушала, много съм събирала, много съм мислила и много съм се старала да направя своя принос към тази история така, че да остане нещо, което иначе нямаше да се запази. Защото може би, някой път, човек идвайки в една среда вижда отстрани какво липсва. Тези хора, които живеят тук не могат да разберат, че това е ценно нещо и че това е голяма дупка в историята на тази музика.

- Какво вазнамеряваш да правиш с целия този материал, който си успяла да събереш?

- На 14-ти септември излезе една колекция с 4-ри диска, които са издадени в Англия. В тях са събрани 100 записа от периода 1905 – 1950 г. С излизането на тази колекция искам местните хора - най-вече за това го правя, за България - да знаят и да запомнят каква е била музикалната култура в този период, който по една или друга причина остава недостъпен за съвременниците. Защото някой политик е решил, че това са отпадъчни материали, които са прозападни и капиталистически. Няма значение защо е било затрито, но аз искам да възстановя този звуков материал и да запълня дупката в историята на изгубената българска музика. Нека чрез тях, всеки българин да може да се запознае с музикалната култура на своя народ от този период. Да може да слуша тези дискове и да казва, че сега разбира какво е било в миналото и като зачитаме онова, което е било в миналото да знае какво предстои в бъдещето.

- Откъде ще могат да се купят тези дискове?

- За хората, които живеят в Америка и Канада имам създаден уеб сайт www.songofthecrookeddance.com, където могат да влязат и да си поръчат. От България това може да направи всеки, който има достъп до Европейския сайт на Амазон, откъдето също могат да си ги набавят. Няма дистирибутор за разпространението на дисковете в България. Работя в момента по този въпрос, но дали ще мога да постигна подобно споразумение, все още не мога да кажа.

- С какво те обогати българската музика и българският фолклор?

- Аз обичам музика от цяла България. За мен Родопите са вратата през която съм влязла в българската

АМЕРИКАНКА С УНИКАЛНА КОЛЕКЦИЯ ОТ БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОР

Има семинари за българска музика, които се организират в Щатите може би вече 30 години и на които аз преподавам. На някои от тези семинари успях да се запозная с много известни български музиканти. Например, свирила съм в оркестър с големия български акордеонист Иван Милев, който е от Хасково. Две години свирих и пях с неговия оркестър. Спомням си, че заедно участвахме в един фестивал в Милано, където се запознах със Стефка Съботинова.

Познавах се с Атанас Вълчев и Мишо Маринов, както и всички музиканти от оркестъра на Българското радио. Свирила съм също с Коста Колев, Иван Шибилев, Янка Рупкина, Вълкана Стоянова. Не мога да не спомена, как покрай това, че събирах стари записи попаднах на много стари записи на Вълкана Стоянова. И понеже се познавам с нея още от първото ми идване, аз реших всичко каквото съм събрала от нея на стари грамофонни плочи да презапиша на лента и да й ги дам, понеже нямах представа дали самата тя ги притежава. През 1999 г. отидох да я видя и тя като ги чу се разплака. Това бяха записи, правени, когато тя е била едва на 17 години. Оказа се, че тя не е имала нито един запис от онова време. Плакахме и двете, защото целия този труд, който съм положила не е, за да стана богата. Аз го правя защото обичам тази музика и виждам, че в България просто няма кой да се сети да направи това. Да запази музикалната история на родината си защото тя е съкровище и миналото трябва да се знае, а всеки, който обича тази музика трябва да има достъп до нея. И като видях нейната реакция за това, което с много труд съм събрала, просто забравих за всички мъки, неприятности и усилията, които съм полагала усилия да науча български, да свиря на гъдулка както и това, че хората не ме приемаха заради това, че съм от Запада или подмятанията на други, които смяхата, че от заниманията си ще направя милиони. Изведнъж всичките мои усилия сякаш се оправдаваха, като върнах лично на Вълкана Стоянова онова, което тя иначе не би могла да има.

- Кой е все пак твоя музикален кумир в България?

- Надежда Хвойнева беше моят кумир. При първото ми идване през 1969 г. отидох в Ансамбъл "Филип Кутев". Те репетираха на площад "Славейков". После отидох на площад "Баба Неделя", където тогава репетираха оркестъра и хорът на Българското радио. По това време Надежда Хвойнева беше в хора. Естествено бях слушала нейни песни и съм се опитвала да имитирам нейния глас. За мен това запознанство беше невероятно събитие. Тя дори ме заведе на някакъв събор в нейното родно село Левочево край Смолян. Пътувахме с моята кола, по това време аз имах кола, но за мен тя беше истинска богиня.

- Кое е нещото с което България те впечатли най-много в отрицателен смисъл?

- Когато се върнах за пореден път в България през август 1990 г. по проект на фондация Фулбрайт, за да събирам стари плочи и да проуча основно събрания материал, влязох в София и какво мислите заварвам – 10 километра опашка за бензин, празни магазини. Аз бях със статут на временно пребиваващ чужд гражданин. В магазините нямаше храна, но малкото, която можеше да се намери се раздаваше срещу купони за местните хора. Аз не бях никоя и на мен не ми се полагаха купони. Хубавото беше, че имах автомобил, който беше дизел, а за нафтата тогава нямаше ограничения. Качих се на колата и отидох до Солун, за да напазуравам и да има с какво да се храня.

- Ти определено познаваш и двете лица на България. Как я намираш днес, след 20 години преход?

- Все още понятията ми са малко объркани. Тук демокрацията се равнява на капитализъм. Това обаче са две отделни понятия – едното е в рамките на политическата система, другото е в икономическата.

- Тази демокрация тук има ли нещо общо с демокрацията в САЩ?

- Не бих казала. Съжалявам за отговора. Да ви кажа честно, аз съвсем не съм възхитена от промените – и в хората, и в обстановката и във всичко.

Интервюто взе: ЗДРАВКО ТЕНЕВ, www.antenneair.com

ХАЙКУ ЗА ЧЕТИРИ ОЧИ И ПРОЗА

Продължение от миналия брой

И какво излиза – аз, дето съм от село, дето тук съм родена и зная всяко камъче – съм като сляпа, а те, дошли от другия край на света – видели всичко, защото са обиколили половината земно кълбо – се чувстват и тук в свои води – само се радват и се усмихват, милват дувари и камъни, че и старата кирпичена пещ, дето баба печеше агнешко със зелен лук за събора, а сега е змиярник и разруха... А как само се радваха на Лилка – не че и аз не я обичам, ама те я гледаха по такъв един начин, сякаш им е по-скъпа от

Лилка е душица най-близо до Бога, защото е по детски чиста и простосърдечна... Пък баба друго ми е разказвала, че грях имало в семейството им, но аз вече съм по-склонна да вярвам на японците, защото видях как я гушкаха и колко мили бяха с нея.

Една вечер и Лилка дойде с нас да гледаме звездите. Отидохме до могилата, дето е на две крачки от последната къща, постлахме един брезент на земята, метнахме старото одеало с кръпките и всички се натъркаляхме по гръб. Отначало нищо – само се чува лай на кучета откъм село, някое магаре изреве, но после стана тихо, тихо и взеха да се чуват щурчетата. Като взеха да свирят – цял оркестър, засвяткаха светулки и стана нещо чудно – лежим в кръг един до друг, глава до глава, хванали сме си ръцете и гледаме към небето. И... божичко! Звездите взеха да пулсират като сърца и сякаш бавно да се доближават към нас – с всяко тупкане – по-близо и по-близо... Тогава за първи път усетих, че ние, хората, сме свързани по един особен начин – като братя и сестри, че сме от един материал, нищо, че едни са японци, други болни или социално слаби като мен – все сме хора и не ни трябва много... Но и друго усетих - че и със земята, с природата сме свързани, защото ние сме в нея и тя е в нас и трябва да се учим от нея, да я пазим и да й се радваме... Тогава се показа луната, а Лилка, дето мислех, че е заспала, защото се беше умълчала, пък тя обикновено бърбори безспир, каза, че луната виси като круша и ако си протегне ръката – ще я откъсне. Точно тогава видях първото си хайку.

Узряла е луната – да я откъсне циганче ръка протяга.

Японците страшно се зарадваха. Казаха, че е съвършено, всъщност тогава те ми казаха много думи, но аз запомних най-трудната – квинтесенция. Моето първо хайку било квинтесенция на... не помня на какво. Когато започна новата учебна година, говорих с госпожата по въпроса за квинтесенцията и тя всичко ми обясни и ми стана ясно, но не се възгордях, защото, ако не беше Лилка – нямаше въобще да видя хайкуто. Между другото, аз все още не зная дали първо то се вижда, а после се усеща или обратното. Имам време, ще разбера. После, когато легнах на моето си леглото и се замислих, разбрах, че и Лилка е един от знаците, които Бог ми дава и оттогава вече взех да гледам на нея не като на „горкото" и „бедничкото", а като любима майчина рожба, божие детенце, малко по-различничко от нас, здравите. Мисля си, че Лилка е нещо като лакмуса от уроците по химия и служи за проверка – проверява ти сърцето – чисто ли е, или е смес, а не дай, Боже, да е каменно като в приказката за въглищаря Петер Мунк, дето съм я чела безброй пъти, но винаги ме разплаква...

После, когато Кая и Инадзо сан си заминаха, аз цяло лято излизах с Лилка и пак тя, без да иска, ми подсказа и за други хайку, но най-вече насочи погледа ми навътре, в самата мен и навън – към знаците. А те са навсякъде и разбрах, че колкото повече отваряш себе си за другите – толкова по-лесно ги откриваш...

ХАЙКУ ЗА ЧЕТИРИ ОЧИ И ПРОЗА

С японците си разменихме адресите и когато наесен се върнах в общежитието, ме чакаше колет с книги – само хайку. Цялата зима четох, писах и им пращах, а те ги пооправяха, съветваха ме и ми ги връщаха. И колкото повече им пращах – толкова повече ме хвалеха, а мама каза да престана с тия писма, защото марките не са без пари, а тя не слугувала за писмата ми, а за да уча в София. Точно тогава чисто новият компютърен кабинет на гимназията, дето стоя заключен две години и никой не можеше да припари вътре, взеха, че ни разрешиха да го ползваме и освен теорията, почнахме и практика!

Те, повечето от класа ни, си имат компютри и за тях не беше нищо ново, но аз само дето не умрях от радост. После всичко стана лесно – пиша хайку и пращам на японците по интернет, а в Гугъла открих много други любители на хайку и станах член на клуба им. Е, аз не можех да ходя на сбирките им в София, защото пестим за следването, но като ме приемат – тогава с мама ще се преместим в столицата и аз ще намеря време и за учене, и за работа, и за хайку клуба и за неща, за които сега дори не подозирам.

Не подозирах, че имало и конкурси – и български, и от Япония, и от други страни, дето обичат хайку поезията. И почнах да пращам – първо на Кио и Атико сан – те ги четат и ми казват кои според тях са най-добри, а аз повечето пъти се вслушвам, но понякога – не, макар много да ценя мнението им, защото са добри хора, а и самите те са издали в Япония три книги с хайку и готвят сега четвърта. После ми писаха и за ежегодния конкурс в град Кусамакура, Япония за участници до осемнадесет години – избрахме седем хайку и ги пратихме...

Та, вчера надвечер, седим си ние с Лилка на пейката пред къщи, аз чушкам боб, а тя си играе с шушулките и по едно време ме мушка в ребрата... Гледам – по пътя бързат Кая и Инадзо сан, ама усмихнати, весели и махат с ръце. Зарязахме всичко с Лилка и се затичахме надолу. Те се кланят отдалече, а като стигнахме до тях, се хвърлиха да ни прегръщат и говорят, говорят, ама аз за първи път нищо не проумявам. Чак, когато седнахме на пейката, и ми показаха писмото – разбрах. Спечелила съм трета награда – билет за отиване и връщане до Кусамакура и десет хиляди йени...

Цяла нощ мислих, мислих, търсих знаци и днес сутринта окончателно реших – никъде няма да ходя! Имам си приоритети – сега най-важното е да уча и догодина да кандидатствам – вече зная какво – специална педагогика, но ще уча и японски език – имало курсове за любители в едно софийско училище и към Университета също! И ще си отварям широко очите за знаците по пътя. А Япония няма да ми избяга – някой ден ще отида и до там – на Лилка ще купя ветрило и чадърче за жегите, а на мама – кимоно – да си почива с него!...

Ето ги – бабчето и Лилка идат... Отивам да си пия млякото, но преди това да кажа още нещо: някъде прочетох, че „хайку е всичко това и още много друго, което не може да се назове с думи, защото думите ограничават", а аз мисля, че там, където свършват думите, започва да говори сърцето. Кой може да го спре?...

ДИМИТРИНКА НЕНОВА, Варна

100 ВЕЛИКИ БЪЛГАРИ

Продължение от миналия брой

51. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ (ок. 840-916) - един от най-изтъкнатите ученици на братята Кирил и Методий с неоценими заслуги за развитието на славянската писменост и култура в България и Великоморавия. Според някои историци, именно той създава кирилицата. Княз Борис I го изпраща в областта Кутмичевица (Западна Македония), където в продължение на 30 години той обучава хиляди ученици на славянски език. През 893 г. е ръкоположен за епископ. Счита се за автор на двете просторни жития на Кирил и Методий, както и на още близо 75 похвални слова. Канонизиран е за светец.

52. КОНСТАНТИН ВЕЛИЧКОВ (1855-1907) - български писател, публицист, преводач и политик. Заема високи постове в управлението на Източна Румелия, а по-късно и на съединена България. Многократно е избиран за министър на просветата, търговията и съобщенията. Известно време работи като дипломатически представител в Сърбия (1902-04). Автор е на известните мемоари "В тъмницата", на стихове и драми. Превежда на български език произведения на Шекспир, Данте, Молиер, Расин, Юго, Пушкин и други.

53. КОНСТАНТИН (КОСТА) ПАНИЦА (1857-1890) - офицер, участник в борбите за българска свобода, с големи заслуги за създаването на българската армия. Включва се в Априлското въстание (1876) и в Руско-турската освободителна война (1877-78). Взема участие в освободителното движение на Македония. Член на БТЦРК, който извършва акта на Съединението. По време на Сръбско-българската война (1885) е командир на известния във военната ни история Комщитски летящ отряд.

54. КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ (ср. IX - нач. X) - средновековен български книжовник и църковен деец, ученик на Кирил и Методий, първият епископ на Велики Преслав, виден представител на Преславската книжовна школа. Автор на т.нар. "Учителско евангелие", част от което е известната "Азбучна молитва". Извършва мащабна преводаческа дейност (от гръцки на славянски език), под покровителството на цар Симеон Велики.

55. КОНСТАНТИН СТОИЛОВ (1853-1901) - завършва Робърт колеж в Цариград със степен бакалавър (1871); д-р по право на Хайделбергския университет. Член на Лайпцигската масонска ложа "Аполо" от студентските години до края на живота си. Главен секретар на Канцеларията на княз Александър I и началник на политическия му кабинет (1879-83). Лидер е на Консервативната, а след нейното разпадане става основател и водач на Народната партия. Многократно е избиран за народен представител; министър на външните работи и изповеданията и министър на правосъдието в няколко кабинета. Един от най-успешните български министър-председатели (1894-99).

КАКВО СМЕ ДАЛИ НА СВЕТА?

БЪЛГАРСКИЯТ ФОЛКЛОР

През 1977 американските космически станции Вояджър 1 и Вояджър 2 политат към космоса в търсене на разумен живот. Основната цел на мисията е да изследва планетите Юпитер и Сатурн и техните спътници, и пръстени.

Прикрепена към двата апарата Вояджър към космоса полита и Златната плоча на Вояджър. Грамофонна плоча, която съдържа 115 снимки, поздравления на 55 езика, множество природни звуци от прибой, вятър, гръмотевици и животни.

Златният диск на борда съдържа и най-красивата музика на Земята:

Бетховен с 2 произвдения, едното е Пета симфония, Бах с 3 произведения, Моцарт с Вълшебната флейта, Стравински с "Пролетно тайнство", жертвен танц, "Меланхоличен блус", изпълнена от Луис Армстронг, песен от остров Ява, песен от Нова Гвинея, Заирска песен, Австралийски аборигенски песни, Мексиканска песен, сватбена песен от Перу, Китайска песен, Индийска рага, Японска песен, хор от Грузия, панови флейти и перкусия от Перу, гайди от Азърбайджан, Сенегалски ударни инструменти, индианци от племето Навахо, панови флейти от Соломонови острови. Сред тях е и българската народна песен Излел е Дельо хайдутин, изпята от Валя Балканска, българка.

Валя Балканска е космическият глас на България. Родена е през 1942 в Лъкът-махала над село Арда, Смолянско. Изпяла е над 300 български народни песни.

Първите сведения за народни песни и певци са от 9-10 век. Най-много народни песни са запазени през 18 век. Голяма част от старите народни песни не са записани и са забравени. Песента се е предавала от певец на певец. Така са се родили многото и различни варианти на една песен. Народните ни песни са най-точното отражение на бита на българина.

АНТОАНЕТА КРУШОВСКА, www.jenite.net

Българският културен център в Детройт предлага тениски всички размери с българското знаме и надписи на цена $15 за възрастни и $10 за деца.

Можете да направите поръчка по телефона 586-264-1557 Даниела или на е-мейл info@BulgariansinDetroit.com.

HALLOWEEN ПАРТИ - FREAK NIGHT 2010

Freak Night 2010!!!

Нели и Васко Ви канят на поредния луд купон за празника Halloween.
Нека всички облекат своите Halloween костюми и да заповядат, защото ще има награди за:
най - смешен костюм
най - страшен костюм
най- ефектен костюм
най – секси костюм
Пригответе се за много забавни игри за малки и големи. Много музика, танци, смях и веселба Ви очакват до сутринта в замъка на смъртта.
Вход за възрастни $20
За деца от 8 г. до 14 г. $10
За деца под 8 г. безплатно
Входът включва: шопска салата и скара (пържола, кебапче, кърначе, кюфте и гарнитура).
По желание: торта "Гараш" $4 или "Тирамису" $5
Безалкохолното и кафето е от нас,
носете си алкохол по желание!!!
Заповядайте!!!
На 30 октомври от 19:30 ч.
Multi – Lakes Conservation Association
3860 Newton Rd,
Commerce Township, MI 48382
За контакти: 248 802 6947 Нели

HALLOWEEN ПАРТИ С DJ EMMO

Очакваме ви отново на поредното Halloween парти организирано от Валя, Емо, Емилия и Мики, което тази година ще бъде на 30 октомври, събота от 8:00 PM, в залата на Skeet & Trap Building на адрес 3860 Newton Rd, Commerce Twp, MI 48390. Ще бъдат проведени конкурси за най-секси дама, най-реалистичен костюм и най-страшен малък участник.

Много музика подготвена за вас от DJ Emmo. Вечерята включва дроб-сърма, наденици, печено пиле по Панагюрски и салати, приготвени от Емилия, най-добрата готвачка в района. Носете си алкохол.

Вход за възрастни: $15.

ПРИЗИВ ЗА ПОМОЩ

Новото българско списание за философия, психология, политика и обществени настроения ИДЕИ (http://grancharov.blogspot.com/) има нужда от финансова помощ. Списанието е рядко и особено ценно по рода си в България издание, което пропагандира духовност и провокира размисли и дебати. ИДЕИ е уникално издание и с това, че предоставя форум на читателите си, които желаят да заявят личната, както и гражданската си позиция.

Издател на ИДЕИ е известният български философ и автор на книги и публицистика Ангел Грънчаров. Ако повече хора се ангажират с каузата за спасяване на списание ИДЕИ, шансовете то да бъде спасено нарастват пропорционално на ангажиралите се в тази кауза лица.

Raiffeisenbank (Bulgaria) EAD:

В долари (USD): IBAN: BG18 RZBB 9155 4158 3843 16, BIC: RZBBBGSF

В евро (EUR): IBAN: BG70 RZBB 9155 4458 3843 01, BIC: RZBBBGSF

В лева (BGL): IBAN: BG89 RZBB 9155 1058 3843 85, BIC: RZBBBGSF

Ангел Иванов Грънчаров (ANGEL IVANOV GRANCHAROV)

ЗАБАВНО

"СЕДЕМТЕ ЧУДЕСА НА СОЦИАЛИЗМА"

1. Всички имаха работни места.
2. Въпреки че всички имаха работни места — никой не работеше.
3. Въпреки че никой не работеше — планът се изпълняваше 100%.
4. Въпреки че планът се изпълняваше 100% — в магазините нямаше нищо.
5. Въпреки че в магазините нямаше нищо — всички имаха всичко.
6. Въпреки че всички имаха всичко — всички крадяха.
7. Въпреки че всички крадяха — имаше за всички.''

БЕБЕ

На 28 август 2010 в семейството на Сева и Steve Scott се роди Arianna Cheri, с тегло 7 lb. 15 oz и дължина 21". Това е трето момиченце в семейството. Мама се надява да е по-лесно поне през деня, тък като каките са на училище.

ЧЕСТИТО!

ИНТЕРЕСНО

Снимката изпрати: Мария Иванова

Българска група от Детройт беше на концерта на Слави Трифонов в Чикаго. Нашите сънародници успяха и да се снимат с популярния водещ.

Всички носеха тениски с българското знаме, закупени от Българския културен център.

Браво! Гордо представяйте нашата стана и нашия град Детройт.

БЕЛ.РЕД. Тениски за закупуване се предлагат всяка събота в Балкано-Американския център в Трой от 10.00 до 13.00 часа.

ФУТБОЛЕН ТУРНИР

Балкано-Американския Център в Трой
организира есенен футболен турнир
на 10 октомври (неделя) от 10.00 часа.
Набират се футболисти за българския отбор.
Желаещите да се обадят на Жоро Янев на 248-885-5603 или пишат на joro_ianev@yahoo.com.

Шампионите ще получат тениски и трофей.

За децата ще има надуваеми съоръжения за скачане и пързалки. Ще се предлагат за закупуване храна, безалкохолни напитки и сладолед.

Адресът на Центъра е 1451 E. Big Beaver Road, Troy, MI 48083.

През пролетта българският отбор се класира на 4-то място.

С по-голяма подкрепа на агитката, този път се очаква да грабнем първото място.

Очакваме да видим всички български футболисти и запалянковци от Детройт
на 10 октомври за един ден на открито с цялото семейство.
ОЛЕ!

РЕКЛАМИ

Румяна Георгиева, D.V.M. **9/TEL ANIMAL HOSPITAL**
24070 West Nine Mile Road (at Telegraph Rd.)
Southfield, MI 48033
Tel. (248) 352-4560
Fax (248) 352-3059
rumianag@yahoo.com

Стоматологичен кабинет
Д-р Jeffrey and William Stutman
www.smilesbystutman.com

- Зъболекари, баща и син, с многогодишен опит
- Безплатна консултация
- Офисът работи в събота и в неделя
- Ниски цени и отстъпки при големи поръчки
- Профилактика и лечение на парадонтоза, проверка за рак
- Поправка на формата, цвета и разположението на зъбите.
- Само за 2 посещения Ви обещаваме ослепителна усмивка.
- Безплатно избелване на зъбите при изготвяне на корони и мостове
- Изработка на зъбни протези за деца и възрастни

Адресът е: 18211 W 12 Mile Road, Suite 3, Lathrup Village, MI 48076 (на югозападния ъгъл на 13 миля и Southfield).

Много българи вече ходят при зъболекарите Stutman (говорят руски).

ОБАДЕТЕ СЕ И ВИЕ: (248) 569-7447

ВАЖНО

Специални цени на Луфтханза от Детройт до София за пътуване в периода от 24. 10. 2010 до 15. 12. 2010 и след 25. 12. 2010 до 31. 03. 2011!

Под $900.00 крайна цена, без уикенди, максимум престой 30 дни и закупуване на билетите до 10 октомври 2010 г.

Цената зависи от свободните места и датите, които сте избрали за вашето пътуване. За най-точна информация позвънете на (248) 939 0401 Илияна - всеки ден, по всяко време.

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

Абонирайте се за вестника на българите в Детройт тук

Вестник на българите в Детройт

Phone: 586-219-8710

E-mail: info@bulgariansindetroit.com

Броя подготвиха: ***Анелия Петрова - коректор,***
Стоян Димитров - дизайнер,
Даниела Начева - редактор,
Велеслав Начев - издател.

Авторите носят отговорност за съдържанието на материалите. Изказаните мнения е възможно да се различават от становището на редакционната колегия.

Посетете архива на Българските издания след 1999 година на сайта:

Застахователна агенция

КОЖУХАРОВ

Ph: (269) 441-5158 или (248) 481-4301
Надеждна застраховка за вашето бъдеще

Фирма "Биляна"

(248) 939 0401 - Резервации за самолетни билети, ваканционни пакети, хотел, наемане на кола. Преводи и легализация на документи.

За да бъде и вашият бизнес успешен -

рекламирайте при нас.

Цените за реклама са НАРОДНИ!
За български фирми: $10 за един месец на сайта и $10 за един брой на вестника. За американски фирми: $20 на месец за сайта и $20 за вестника.
Предлагат се отстъпки по договаряне.

Ако намерите рекламодател за интернет-страницата или вестника, получавате комисионна в размер на 20% от цената на рекламата.

Приемат се дарения от тези, които не искат да рекламират, но подкрепят вестника и сайта www.BulgariansinDetroit.com